

عنوان مقاله:

بررسی طراحی و ارزیابی در یادگیری هیبریدی در کلاس درس

محل انتشار:

اولین کنفرانس بین المللی مطالعات میان رشته ای علوم بهداشتی، روانشناسی، مدیریت و علوم تربیتی (سال: 1400)

تعداد صفحات اصل مقاله: 12

نویسندگان:

تهمینه سنایی - کارشناسی روانشناسی عمومی دانشگاه آزاد اسلامی واحد سراب

مریم ندای علی - کارشناسی ارشد مشاوره دانشگاه آزاد اسلامی واحد اهواز

ثریا رضائی - کارشناسی ارشد تاریخ و فلسفه آموزش و پرورش دانشگاه پیام نور خوی

حوریه نوری زاد اندریان - کارشناسی علوم تربیتی گرایش مدیریت آموزشی دانشگاه پیام نور بناب

خلاصه مقاله:

به طور کلی، یادگیری هیبریدی مزایا و معایب بالقوه بسیاری را ارائه می دهد که تا حد زیادی به کیفیت طراحی و اجرای یک مدل یادگیری هیبریدی داده شده بستگی دارد. طرفداران ممکن است استدلال کنند که یادگیری هیبریدی به فراگیران مزایای یادگیری آنلاین و آموزش حضوری را می دهد. برای مثال، فراگیران می توانند به طور مستقل و با سرعت خاص خود به صورت آنلاین کار کنند، اما همچنان به توجه شخصی معلم و تمام کمک ها، دانش و منابعی که چنین مربی ارائه می کند دسترسی دارند. در عین حال، معلمان می توانند دوره ها را ساختاردهی کنند و آموزش را انعطاف پذیرتر یا خلاقانه تر از یک محیط کلاسی سنتی ارائه کنند. با این حال، طرفداران یادگیری هیبریدی نیز ممکن است استدلال کنند که یادگیری آنلاین، به تنهایی، بدون تعامل حضوری یا فردی با معلم کافی نیست. یادگیری هیبریدی بررسی تلاش فراگیر و بررسی نتایج به دست آمده را فراهم می کند. اغلب امکان مقایسه ناشناس با سایر فراگیران را فراهم می کند. این واقعیت بسیار مورد استقبال آنها قرار گرفته است. در این مقاله به بررسی اصول یادگیری هیبریدی، طراحی و ساخت یادگیری هیبریدی و رهنمودهایی برای ارزیابی بهتر فراگیران در این سبک یادگیری ارائه شده است.

کلمات کلیدی:

یادگیری هیبریدی، طراحی، ساخت، فراگیر، کلاس درس

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1628319>

